

ZARZĄDZENIE PREZESA CENTRALNEGO URZĘDU WYDAWNICTW, PRZEMYSŁU GRAFICZNEGO I KSIĘGARSTWA

z dnia 15 grudnia 1955 r.

w sprawie zasad wynagradzania autorów, tłumaczy, opiniodawców, korektorów i rysowników za napisanie i przygotowanie do druku prac zamieszczanych w czasopismach.

W celu ujednoczenia zasad wynagradzania autorów, tłumaczy, opiniodawców, korektorów i kreślarzy za prace publikowane w czasopismach oraz w celu stworzenia odpowiednich warunków do poprawy tych prac w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Przy wynagradzaniu autorów, tłumaczy oraz osób zatrudnionych przy przygotowaniu edytorskim prac publikowanych w czasopismach należy stosować zasady wynagrodzeń stanowiące załącznik do niniejszego zarządzenia.

2. Przepisami niniejszego zarządzenia objęte są również biuletyny i inne periodycznie ukazujące się publikacje wydawane przez instytuty naukowo-badawcze.

§ 2. Z dniem wejścia w życie zarządzenia tracą moc wszystkie dotychczasowe przepisy wydane w zakresie objętym niniejszym zarządzeniem.

§ 3. 1. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 grudnia 1955 r. i dotyczy prac złożonych po tym terminie, a przeznaczonych do publikacji bądź wykorzystania po dniu 1 stycznia 1956 r.

2. Zmiana stawek za złożone przed dniem 1 grudnia 1955 r. artykuły, które mają być opublikowane dopiero w 1956 r., może nastąpić na podstawie decyzji naczelnego redaktora w zależności od wartości złożonej pracy.

Prezes Centralnego Urzędu Wydawnictw, Przemysłu Graficznego i Księgarstwa: *K. Kuryluk*

Załącznik do zarządzenia Prezesa Centralnego Urzędu Wydawnictw, Przemysłu Graficznego i Księgarstwa z dnia 15 grudnia 1955 r. (poz. 1638).

ZASADY WYNAGRADZANIA AUTORÓW, TŁUMACZY, OPINIODAWCÓW, KOREKTORÓW I RYSOWNIKÓW ZA NAPI-SANIE I PRZYGOTOWANIE DO DRUKU PRAC ZAMIESZCZANYCH W CZASOPISMACH

Rozdział I. Podstawa obliczania wynagrodzeń.

§ 1. 1. Podstawą do obliczania wynagrodzenia jest arkusz wydawniczy zawierający 40 tysięcy miejsc znakowych, 700 wierszy poezji albo 3000 cm² materiału graficznego lub wiersz obliczeniowy zawierający 50 miejsc znakowych.

2. Przy obliczaniu objętości tekstu należy stosować zasady ustalone dla wydawnictw nieperiodycznych.

§ 2. W razie zamieszczenia pracy w kilku naraz czasopismach tego samego wydawnictwa autor otrzymuje wynagrodzenie w wysokości 50% za każdy dodatkowo opublikowany artykuł.

§ 3. Wysokość wynagrodzeń za prace uzależnia się od poziomu pracy, wartości ideologicznej, naukowej oraz od stopnia przydatności jej dla czytelnika.

§ 4. Dla ustalenia norm wynagrodzeń prace autorskie zostają zróżnicowane w następujący sposób:

- grupa I — prace oryginalne naukowe,
- grupa II — prace oryginalne fachowe na poziomie wyższym oraz prace popularne o szczególnej wartości,
- grupa III — prace oryginalne fachowe, prace popularne dotyczące zagadnień naukowych, techniczno-produkcyjnych oraz streszczenia prac z języków obcych,
- grupa IV — sprawozdania, komunikaty, kroniki, streszczenia prac publikowanych, przeglądy, przypisy itp. opracowania autorskie,
- grupa V — tłumaczenia,
- grupa VI — recenzje,
- grupa VII — krótkie notatki z terenu,
- grupa VIII — notatki i opisy bibliograficzne,
- grupa IX — orzeczenia wraz z tezami,
- grupa X — roczne spisy treści.

Rozdział II. Wynagrodzenia autorskie za tekst.

§ 5. Wysokość wynagrodzenia autorskiego za jeden wiersz obliczeniowy oryginalnego tekstu w grupach I — IV wymienionych w § 4 ustala się, jak następuje:

grupa I	1,80 zł — 2,25 zł
grupa II	1,05 „ — 1,80 „
grupa III	0,90 „ — 1,50 „
grupa IV	0,75 „ — 1,05 „

§ 6. Przy ustalaniu wysokości wynagrodzeń za tłumaczenia (grupa V) należy stosować następujące zasady:

1. Tłumaczenia prac z języka obcego na język polski wynagradza się według stawek w wysokości 0,75 zł do 0,95 zł za wiersz obliczeniowy. Przy tłumaczeniach tekstów szczególnie trudnych lub z języków mało rozpowszechnionych podane stawki mogą być podwyższone przez naczelnego redaktora do 25%.

2. Przy wykonywaniu tłumaczeń z języka polskiego na język obcy lub z języka obcego na inny język obcy oraz przy opracowywaniach językowych dzieli się języki na 3 grupy:

<i>grupa I</i>	<i>grupa II</i>	<i>grupa III</i>
język angielski	język estoński	pozostałe języki
„ francuski	„ duński	
„ niemiecki	„ rumuński	
„ włoski	„ hiszpański	
wszystkie języki	„ holenderski	
słowiańskie	„ łotewski	
	„ norweski	
	„ portugalski	
	„ szwedzki	
	„ węgierski	

3. Wysokość wynagrodzenia za tłumaczenia prac z języka polskiego na język obcy ustala się w wysokości określonej

w poniższej tabeli (w złotych za wiersz obliczeniowy) w zależności od poziomu i staranności tłumaczenia:

	grupy językowe		
	I	II	III
literatura piękna (proza)	0,90 — 1,65	1,05 — 1,80	1,20 — 1,95
prace zaliczone do grup I i II	1,05 — 1,65	1,20 — 1,80	1,35 — 1,95
prace zaliczone do grup III i IV	0,90 — 1,25	1,05 — 1,40	1,20 — 1,55

4. Przy tłumaczeniu prac z języka obcego na inny język obcy stawki określone w ust. 3 ulegają podwyższeniu do 50%. O zaszeregowaniu do grupy językowej decyduje język trudniejszy bez względu na to, czy jest to tłumaczenie z języka trudniejszego na łatwiejszy, czy odwrotnie.

5. Prace pisane w języku obcym wynagradza się według stawek ustalonych dla poszczególnych grup w § 5, podwyższonych do 50%.

6. Tłumaczenia spisów treści w poszczególnych numerach czasopism wynagradzane są ryczałtem do 50 zł za jeden język bez względu na grupę językową.

7. Tłumaczenia poezji i prozy literackiej wynagradza się według stawek obowiązujących w wydawnictwach książkowych bez względu na wysokość nakładu. Przy utworach nie przekraczających 40 linijek można stosować stawki zróżnicowane w wysokości 75 zł do 450 zł.

§ 7. 1. Opracowania pod względem merytorycznym prac w języku obcym z równoczesnym dokonaniem ostatecznej redakcji stylistycznej należy wynagradzać według następujących stawek (w złotych za wiersz obliczeniowy):

grupy językowe

I	II	III
0,40 — 0,55	0,55 — 0,60	0,50 — 0,75

2. O ile po złożeniu pracy, o której mowa w ust. 1, powstanie konieczność przekazania jej do redakcji stylistycznej, wówczas wynagrodzenie należne zleceniobiorcy ulega zmniejszeniu o dodatkowe koszty z tym związane, przy czym przy-

sluguje mu prawo wskazania osoby, mogącej dokonać ostatecznej redakcji stylistycznej za osobnym wynagrodzeniem.

3. Wysokość wynagrodzenia za prace przy ostatecznej redakcji stylistycznej ustala się na poziomie przewidzianym poniższą tabelą (w złotych za wiersz obliczeniowy):

grupy językowe

I	II	III
0,10 — 0,20	0,12 — 0,25	0,15 — 0,30

4. Opracowania redakcyjne tekstów w języku chińskim wynagradza się w wysokości $\frac{1}{3}$ stawki autorskiej; przy opiniowaniu językowym łącznie z poprawkami obowiązuje wynagrodzenie według stawek w wysokości $\frac{1}{3}$ za tłumaczenia.

5. Kaligrafowanie i przepisywanie (piórkciem lub pędzlem) tekstów chińskich do reprodukcji wynagradza się według stawek w wysokości 600 zł do 800 zł za arkusz wydawniczy tekstu w językach europejskich.

6. Korekta techniczna tekstów w językach obcych opłacana jest według następujących stawek:

przy 1 korekcie	0,25 zł	— 0,50 zł	— 1,00 zł
„ 2 „	0,20 „	— 0,35 „	— 0,75 „
„ 3 „ i dalszych	0,15 „	— 0,25 „	— 0,50 „

za 10 wierszy obliczeniowych, z tym że górna granica stawek może być stosowana wyłącznie za zgodą Prezesa Centralnego Urzędu Wydawnictw, Przemysłu Graficznego i Księgarstwa.

§ 8. Recenzje prac autorskich (książek, artykułów itp. — grupa VI), opublikowane w czasopismach, płatne są od wiersza obliczeniowego według stawki przewidzianej dla danej grupy, do której zalicza się recenzowana praca, plus dodatek w wysokości do 10 zł za każdy arkusz wydawniczy recenzowanej pracy.

§ 9. Krótkie notatki z terenu i korespondencje (grupa VII) również nie publikowane, a wykorzystane przez redakcję płatne są ryczałtowo w wysokości od 15 zł do 60 zł w zależności od wartości materiału dla wydawnictwa. O wysokości wynagrodzenia w wyżej ustalonych granicach decyduje redaktor naczelny.

§ 10. Przy ustalaniu wysokości wynagrodzeń za opisy i analizy bibliograficzne (grupa VIII) należy stosować następujące zasady:

1. Pojęcie opisu i analizy bibliograficznej definiuje się, jak następuje:

- a) przez opis bibliograficzny zasadniczy lub rejestrujący rozumieć należy opis zawierający cechy wydawnicze formalne omawianej pracy,
- b) analiza określająca jest to adnotacja treściowa podająca krótko temat pracy,

c) przez analizę omawiającą rozumieć należy adnotację treściową, podającą tezy oraz krótko tok wywodów autora, a w odniesieniu do literatury pięknej — analizę treściową i artystyczną,

d) analiza omawiająca, zawierająca ponadto ocenę krytyczną, nazywa się streszczeniem dokumentacyjnym.

2. Opisy bibliograficzne zasadnicze (ust. 1 lit. a) wynagradzane są ryczałtowo w wysokości 3 — 6 zł za jeden opis niezależnie od języka oraz objętości.

3. Analizę określającą (ust. 1 lit. b) prace w języku polskim opłaca się według stawki ryczałtowanej w wysokości od 8 zł do 24 zł, ustalonej przez redaktora naczelnego w zależności od poziomu omawianej książki lub artykułu oraz samego opracowania.

4. Wynagrodzenie za analizę (ust. 1 lit. c) i d) składa się z:

- a) opłaty stałej za napisanie, która wynosi zł:

rodzaj omawianej pracy	analiza omawiająca	streszczenie dokumentacyjne
artykuł	15	20
książka	20	25

niezależnie od języka oraz objętości,

- b) wynagrodzenia ryczałtowego, każdorazowo ustalonego przez redaktora naczelnego do wysokości złotych:

rodzaj omawianej pracy	analiza pracy w języku	
	polskim	obcym
artykuł	25	35
książka	90	120

w zależności od poziomu i objętości omawianej pracy.

5. Za opracowania bibliograficzne dokonane w języku obcym stawki, o których mowa w ust. 3 oraz 4 lit. a), ulegają podwyżce do 50%.

6. Analizy i notatki opłacone przez instytucję zamawiającą są publikowane bez dodatkowych opłat autorskich.

7. Wynagradzaniu według powyższych zasad podlegają prace z zakresu bibliografii również nie opublikowane, ale wykorzystane przez instytucję zamawiającą.

§ 11. 1. Za wybory orzecznictwa (sądowego, arbitrażowego, zakładowego, komisji lokalowych, komisji rozjemczych itp.) wraz z tezami (grupa IX) stanowiącymi podstawę orzeczeń stosuje się stawki zryczałtowane w wysokości każdorazowo ustalonej przez redaktora naczelnego w zależności od wkładu pracy niezbędnej dla dostosowania orzeczenia do publikacji.

2. Górna granica stawki, o której mowa w ust. 1, nie może przekraczać dla całego działu orzecznictwa danego czasopisma 1,05 zł za 1 wiersz obliczeniowy.

§ 12. Roczne spisy treści (grupa X) wynagradzane są ryczałtowo w wysokości do 500 zł za arkusz wydawniczy.

§ 13. Stawki, o których mowa w §§ 5 do 12, mogą być na podstawie decyzji naczelnego redaktora obniżone w stopniu zależnym od jakości dostarczonej pracy, opracowania redakcyjnego, stylistycznego itp.

§ 14. Referaty i opracowania opłacone przez instytuty, stowarzyszenia itp., a opracowane dodatkowo przez autora do publikacji, mogą być opłacane według stawek w wysokości przewidzianej dla poszczególnych grup (§ 5), z tym że górna granica nie może przekroczyć 80% stawek ustalonych dla danej grupy.

§ 15. 1. Redaktor naczelny może podwyższyć do 50% stawki ustalone dla prac zaliczonych do grup I, II i III, o ile opracowanie materiału wymaga niewspółmiernie więcej pracy niż przeciętnie lub jeśli praca wymaga specjalnych kwalifikacji.

2. Ilość opłaconego materiału według podwyższonych stawek nie może przekraczać 10% tekstów w czasopiśmie w stosunku rocznym.

3. Ustalone w § 14 stawki za referaty oraz opracowania podwyżce nie podlegają.

§ 16. Artykuł publicystyczny, korespondencja z zagranicy, przegląd wydarzeń, reportaże, literatura w odcinkach, poezje, pieśni łącznie z nutami, felieton, wybory, artykuł konkursowy, kącik rozrywek — humoru i satyry, wiadomości sportowe, kącik filatelistyczny, recenzje (teatralne, literackie itp.), odpowiedzi redakcji (również nie publikowane) itp. mogą być wynagradzane ryczałtowo w ramach zatwierdzonego funduszu na honoraria w wysokości zatwierdzonej każdorazowo przez redaktora naczelnego.

§ 17. Za opracowania o charakterze literackim pisane wierszem lub prozą mogą być stosowane stawki obowiązujące w wydawnictwach książkowych w przeliczeniu na 1 wiersz obliczeniowy bez względu na wysokość nakładu.

§ 18. Tabele zamieszczane w pracy, a obrazujące tekst, wynagradzane są jak tekst.

Rozdział III. Wynagrodzenia autorskie za ilustracje, rysunki, fotografie, wykresy, zestawienia itp.

§ 19. Wynagrodzenia autorskie za ilustracje oryginalne ustala się w tej samej wysokości co za tekst w poszczególnych grupach, biorąc za podstawę wiersz garmondu na garmond o szerokości 4,5 kwadratu o 50 miejscach znakowych.

§ 20. Wynagrodzenie za materiały ilustracyjne publikowane służące do zobrazowania tekstu ustala się w wysokości po 7,50 zł za każdą sztukę przystosowaną do produkcji poligraficznej.

§ 21. Wysokość wynagrodzenia za prace graficzne mające na celu przygotowanie ilustracji do produkcji poligraficznej powinna być każdorazowo ustalona według umowy w granicach 7,50 zł do 15 zł w przeliczeniu na 1 godzinę pracy.

§ 22. Za ilustracje artystyczne oraz reprodukcje fotografii należy stosować stawki obowiązujące dla tego rodzaju twórczości.

§ 23. Gdy autor dostarcza własne rysunki w stanie gotowym do reprodukcji bądź wymagające nieznacznych uzupełnień, autorowi przysługuje niezależnie od wynagrodzenia za pracę autorską wynagrodzenie dodatkowe za pracę graficzną, całkowite lub częściowe, według decyzji redaktora naczelnego.

Rozdział IV. Wynagrodzenia za opinie, gruntowne przeróbki oraz opracowania merytoryczne i stylistyczne, wykonane jako prace zlecone.

§ 24. 1. Za opinie w grupach I, II i III wynagradza się ryczałtowo w następującej wysokości uzależnionej od objętości opiniowanej pracy:

do 400 wierszy (0,5 arkusza wydawniczego)	do 100 zł
od 401 wierszy do 800 wierszy (1 arkusz wydawniczy)	do 150 „
od 1 arkusza wydawniczego do 2 arkuszy wydawniczych	do 200 „
od 2 arkuszy wydawniczych do 3 arkuszy wydawniczych	do 300 „
powyżej 3 arkuszy wydawniczych	do 400 „

2. O wysokości wynagrodzenia w wyżej ustalonych granicach decyduje redaktor naczelny.

3. Opinia powinna zawierać ocenę wartości i przydatności artykułu dla czasopisma, wskazanie usterek kompozycyjnych oraz podanie wskazówek w kierunku przerobienia bądź uzupełnienia pracy.

4. Opiniowanie pracy, która w zasadzie należy do zespołu redakcyjnego, może być powierzona do wykonania jako praca zlecona jedynie w razie braku odpowiedniego specjalisty bądź powstania rozbieżności zdań co do sposobu podjęcia przez autora do poruszonego zagadnienia.

§ 25. 1. Wysokość wynagrodzenia za opracowanie materiału redakcyjnego, polegającą na wprowadzeniu poprawek merytorycznych i stylistycznych, ustala się w wysokości 0,20 zł do 0,40 zł od wiersza obliczeniowego.

2. Opracowanie może mieć tylko miejsce w odniesieniu do prac zaliczonych do grup I, II i III.

§ 26. Wynagrodzenie za przeróbkę artykułu ustala się w wysokości 0,20 zł do 0,45 zł za wiersz obliczeniowy. Stawka najwyższa może być stosowana przy gruntownej przeróbce prac, zaliczonych do grup I, II i III, polegającej na przepracowaniu przeważającej części artykułu pod względem kompozycyjnym, merytorycznym itp.

§ 27. Wynagrodzenie za opracowanie stylistyczne ustala się w wysokości 0,10 zł do 0,15 zł za wiersz obliczeniowy. Może ono mieć zastosowanie do wszystkich publikowanych prac.

§ 28. 1. Korekta techniczna opłacana jest według następujących stawek:

1 korekta	— 15 zł do 18 zł,
2 „	— 9 zł do 12 zł,
3 i dalsze	— 6 zł do 9 zł

za arkusz wydawniczy.

2. W szczególnie uzasadnionych przypadkach redaktor naczelny może stosować stawkę podwyższoną do 50%.

§ 29. 1. Wszelkie prace związane z technicznym przygotowaniem czasopisma do druku należą do obowiązków redaktora technicznego. Jeżeli czasopismo nie posiada redaktora technicznego, funkcję jego powinien spełniać w ramach swego etatu sekretarz redakcji, przy czym w razie przeprowadzania przez niego łamania numeru przysługuje mu dodatek w wysokości:

dla czasopism kategorii I	— 270 zł miesięcznie,
" " " II	— 235 " "
" " " III	— 200 " "

2. W razie gdy z powodu braku redaktora technicznego łamanie przeprowadza nie sekretarz redakcji, lecz inny pracownik redakcji, dodatek za łamanie numeru, o którym mowa w ust. 1, przysługuje temu pracownikowi.

3. Przepisy ust. 1 i ust. 2 nie dotyczą pracowników etatowych, którzy poza swoimi normalnymi czynnościami przeprowadzają łamanie numeru, o ile łączny czas ich pracy nie przekracza z tego tytułu 8 godzin dziennie.

§ 30. Wynagrodzenie za ręczne wpisywanie wzorów ustala się w wysokości do 3 zł za 1 stronę maszynopisu.

Rozdział V. Regulowanie należności.

§ 31. Wypłata honorariów autorom i tłumaczom następuje w zasadzie po wydaniu odnośnego numeru czasopisma. W celu umożliwienia komitetom redakcyjnym gromadzenia materiału w tekach redakcyjnych upoważnia się wydawnictwa do stosowania następującego trybu płacenia honorariów autorskich, tłumaczy i opiniodawców, wykonujących prace przeznaczone do publikacji w czasopismach:

1. Autor może otrzymać zaliczkę na poczet honorarium w wysokości nie przekraczającej 50% należnej mu kwoty po zakwalifikowaniu przez redaktora naczelnego artykułu do druku. Artykuł powinien być uprzednio zaopiniowany (o ile zachodzi tego konieczność), poprawiony oraz ostatecznie przygotowany do druku. Wypłata reszty należności następuje po wydrukowaniu artykułu.

2. Opiniodawcy, tłumacze, redaktorzy działów i współpracownicy redakcji otrzymują honorarium za swoje prace

powierzone im do wykonania w drodze umów zlecenia po przyjęciu ich przez redaktora naczelnego.

3. Graficy, kreślarze, fotoreporterzy mogą otrzymywać wynagrodzenie po przyjęciu pracy.

4. Wielkość teki redakcyjnej w ustalony wyżej sposób zapłaconych i zredagowanych artykułów nie może przekraczać objętości:

4 numerów czasopisma w dwutygodniku,
3 " " w miesięczniku,
2 " " w dwumiesięczniku,
2 " " w kwartalniku.

§ 32. 1. Prace autorskie zamówione, które mimo zakwalifikowania ich do druku nie zostały opublikowane, wynagradzać należy w wysokości 50% do 100% umówionego honorarium autorskiego.

2. Prace autorskie zamówione a nie zakwalifikowane do druku mogą być wynagradzane do wysokości nie przekraczającej 25% umówionego honorarium.

3. Za prace nie zamówione i nie zakwalifikowane przez redaktora naczelnego do druku wynagrodzenie nie przysługuje.

4. O wysokości wynagrodzeń, o których mowa w ust. 1 i 2, decyduje redaktor naczelny.

5. Przez pojęcie „praca zamówiona”, użyte w niniejszym paragrafie, rozumieć należy pracę, na której napisanie autor otrzymał od redakcji zamówienie.

Rozdział VI. Przepisy końcowe.

§ 33. 1. Stawki honorariów i wynagrodzeń, ustalone niniejszymi zasadami, obowiązują bez względu na wysokość nakładu.

2. Za wykorzystany artykuł w kilku mutacjach tego samego numeru czasopisma autorowi nie przysługuje dodatkowe wynagrodzenie, o ile artykuł nie ulega przeróbce autorskiej.

§ 34. Do zamawiania artykułów u autorów uprawniony jest redaktor naczelny czasopisma bądź upoważniony przez niego na piśmie odpowiedzialny pracownik redakcji.